

MIECĄCY (1) *part praes act*

e jasne.

sg m [N miecący.] ∅ A miecącego.

Sł stp: miecąc s.v. miotać, Cn brak, Linde XVI w. s.v. miotać.

1. *Poruszający gwałtownie; tu: bodący [czym]:* Tájéć méżny Tezeus/ miéłzańca łrogiégo [Minotaura] Obálił/ rogi ná wiátr prózno miecącego. *KochPam* 81; [Potym widzialem Báráná rogámi miecącego [cornibus ventilantem] przeciwko zaehodowi *Leop Dan* 8/4 (*Linde*)].

2. [Zrzucający: Sternax equus ... Miecąci kon *Cervus Inst* M3v.]

Cf **MIOTAĆ**

MM